

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου 22

26 Φεβρουαρίου 1997

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2460

Κύρωση Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουγκάνο στις 16 Σεπτεμβρίου 1988.

Η Ελλάδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου Ιβ του συνημμένου στη Σύμβαση πρωτοκόλλου αρ. 1, δηλώνει ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος να μην αναγνωρίζει και εκτελεί αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη, εάν η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους προελεύσεως βασίζεται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 16 σημείο 1β της σύμβασης, αποκλειστικά στην ύπαρξη κατοικίας του εναγομένου στο κράτος προελεύσεως και το ακίνητο βρίσκεται στην Ελλάδα.

Το πρωτότυπο κείμενο της Σύμβασης στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

Σ Υ Μ Β Α Σ Η

για τη διεθή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που έγινε στο Λουγκάνο στις 16 Σεπτεμβρίου 1988

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ,

ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ για την ενίσχυση στο έδαφός τους της έννομης προστασίας των προσώπων που είναι εγκατεστημένα σ'αυτό,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ΟΤΙ είναι αναγκαίο για το σκοπό αυτό να καθορισθεί η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων τους, να διευκολυνθεί η αναγνώριση και να καθιερωθεί ταχεία διαδικασία για να εξασφαλιστεί η εκτέλεση των αποφάσεων, των δημοσίων εγγράφων και των δικαστικών συμβιβασμών,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ των μεταξύ τους δεσμών, που στον οικονομικό τομέα έχουν κατοχυρωθεί με τις συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου, που έχουν συναφθεί μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη σύμβαση των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τις συμβάσεις προσχωρήσεως κατά τις διαδοχικές διευρύνσεις των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΕΙΣΘΕΙ ΟΤΙ η επέκταση των αρχών της συμβάσεως αυτής στα κράτη μέρη του παρόντος κειμένου θα ενισχύσει τη νομική και οικονομική συνεργασία στην Ευρώπη,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εξασφαλίσουν την κατά το δυνατόν ομοιόμορφη ερμηνεία της,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ με αυτό το πνεύμα να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ :

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

Εξαιρούνται από την εφαρμογή της :

1. η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις,
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες,
3. η κοινωνική ασφάλιση,
4. η διαιτησία.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβάσεως, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του κράτους στο οποίο κατοικούν υπάγονται, στο κράτος αυτό, στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στους ημεδαπούς.

Άρθρο 3

Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 ως 6 του παρόντος τίτλου.

Δεν εφαρμόζονται σε βάρος τους, ιδίως :

- στο Βέλγιο : το άρθρο 15 του Code civil - Burgerlijk Wetboek (Αστικού κώδικα) και του άρθρου 638 του Code judiciaire - Gerechtelijk Wetboek (Δικονομικού κώδικα),

- στη Δανία : το άρθρο 246 παράγραφοι 2 και 3 του Lov om rettens pleje (Κώδικα πολιτικής δικονομίας),

- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας : το άρθρο 23 του Zivilprozessordnung (Κώδικα πολιτικής δικονομίας),

- στην Ελλάδα : το άρθρο 40 του Κώδικα πολιτικής δικονομίας,

- στη Γαλλία : τα άρθρα 14 και 15 του Code civil (Αστικού κώδικα),

- στην Ιρλανδία : οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται σε εισαγωγικό έγγραφο της δίκης επιδιδόμενο σε εναγόμενο που βρίσκεται προσωρινά στην Ιρλανδία,

- στην Ισλανδία : το άρθρο 77 του lög um meðferð einkamála í héraði, (Κώδικα πολιτικής δικονομίας),

- στην Ιταλία : το άρθρο 2 και το άρθρο 4 αριθ. 1 και 2 του Codice di procedura civile (Κώδικα πολιτικής δικονομίας),

- στο Λουξεμβούργο : το άρθρο 14 και 15 του Code civil (Αστικού κώδικα),

- στις Κάτω Χώρες : το άρθρο 126 παράγραφος 3 και το άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Κώδικα πολιτικής δικονομίας),

- στη Νορβηγία : το άρθρο 32 του tvistemålsloven (Κώδικα πολιτικής δικονομίας),

- στην Αυστρία : το άρθρο 99 του Jurisdiktionsnorm (Νόμου περί δικαιοδοσίας),

- στην Πορτογαλία : τα άρθρα 65 παράγραφος 1 εδάφιο γ), 65 παράγραφος 2 και 65Α εδάφιο (γ) του Código de Processo Civil (Κώδικα πολιτικής δικονομίας) και το άρθρο 11 του Código de Processo de Trabalho (Κώδικα εργατικής δικονομίας),

- στην Ελβετία : οι κανόνες της κατά τόπου αρμοδιότητας σε θέματα μεσεγγύησης (le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro) κατά την έννοια του άρθρου 4 του ομοσπονδιακού νόμου για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, (loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato.

- στη Φινλανδία : η δεύτερη, τρίτη και τέταρτη πρόταση του τμήματος 1 του κεφαλαίου 10 του ο keudenkäymiskaari/rättegangsbalken (Κώδικα πολιτικής δικονομίας),

- στη Σουηδία : η πρώτη πρόταση του άρθρου 3 του κεφαλαίου 10 του Rättegångsbalken (Κώδικας πολιτικής δικονομίας),

- στο Ηνωμένο Βασίλειο : οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται:

  (α) σε εισαγωγικό έγγραφο της δίκης επιδιδόμενο σε εναγόμενο που βρίσκεται προσωρινά στο Ηνωμένο Βασίλειο,

  (β) στην ύπαρξη στο Ηνωμένο Βασίλειο περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου,

  (γ) στην κατάσχεση από τον ενάγοντα περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Άρθρο 4

Αν ο εναγόμενος δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, η διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος ρυθμίζεται από το δίκαιο του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη του άρθρου 16.

Κατά του εναγόμενου αυτού κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί να επικαλεστεί στο κράτος αυτό, όπως και οι ημεδαποί, τους εκεί ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας, και ιδίως εκείνους που προβλέπονται στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

Τμήμα 2

Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 5

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να εναχθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος :

1. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή· ως προς διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας, ο τόπος αυτός είναι εκείνος όπου ο εργαζόμενος εκτελεί συνήθως την εργασία του, ή, αν ο εργαζόμενος δεν εκτελεί συνήθως την εργασία του στην ίδια πάντα χώρα, ο τόπος όπου ίναι εγκατεστημένη η επιχείρηση που τον προσέλαβε·

2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για αγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικής με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν η διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων·

3. ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός·

4. σε περιπτώσεις αγωγής αποζημιώσεως ή αποκαταστάσεως της προτέρας καταστάσεως που θεμελιώνονται σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου ασκείται η ποινική δίωξη, κατά το μέτρο που σύμφωνα με το δίκαιό του το δικαστήριο αυτό μπορεί να επιληφθεί της πολιτικής αγωγής·

5. ως προς διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκαταστάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους·

6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee, ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου, είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου το trust έχει την έδρα του·

7. σε διαφορές σχετικές με πληρωμή της αμοιβής που απαιτείται για την αρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου το εν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος :

(α) έχει κατασχεθεί για να εξασφαλισθεί η πληρωμή αυτή,

ή

(β) θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί για το σκοπό αυτό αλλά παρασχέθηκε εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται παρά μόνον εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ο εναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου, ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά το χρόνο της εν λόγω αρωγής ή διασώσεως.

Άρθρο 6

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί επίσης να εναχθεί :

1. αν υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός από αυτούς·

2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν να απομακρύνουν τον εγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από το δικαστήριο που θα είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωσή τους·

3. αν πρόκειται για ανταγωγή που απορρέει από την ίδια σύμβαση ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η κύρια αγωγή, ενώπιον του δικαστηρίου όπου είναι εκκρεμής η αγωγή αυτή·

4. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, εάν η αγωγή μπορεί να συνδυασθεί με μια αγωγή εναντίον του ιδίου εναγομένου σε διαφορές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτου, ενώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου.

Άρθρο 6 α

Όταν, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για να κρίνει αγωγές αστικής ευθύνης που απορρέει από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, το δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο πού το υποκαθιστά, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους αυτού, εκδικάζει και τα αιτήματα τα σχετικά με τον περιορισμό αυτής της ευθύνης.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων

Άρθρο 7

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από το παρόν τμήμα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 8

Ο ασφαλιστής που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να εναχθεί :

1. ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει την κατοικία του,

ή

2. σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή έχει την κατοικία του,

ή

3. αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους, στο οποίο έχει εναχθεί ο κύριος ασφαλιστής.

Όταν ο ασφαλιστής δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 9

Ο ασφαλιστής μπορεί, επιπλέον, να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης, ή για ασφάλιση ακινήτων. Το ίδιο ισχύει αν η ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά που καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο και η προσβολή τους οφείλεται στην ίδια αιτία.

Άρθρο 10

Σε υποθέσεις ασφαλίσεως αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο του δικαστηρίου το επιτρέπει.

Οι διατάξεις των άρθρων 7, 8 και 9 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.

Αν το δίκαιο που διέπει την ευθεία αγωγή προβλέπει την προσεπίκληση του αντισυμβαλλόμενου ή του ασφαλισμένου, το ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς.

Άρθρο 11

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10 τρίτη παράγραφος, η αγωγή του ασφαλιστή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, ανεξάρτητα αν είναι αντισυμβαλλόμενος, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα ασκήσεως ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εκκρεμής η κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες :

1. μεταγενέστερες από τη γέννηση της διαφοράς,

ή

2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, του ασφαλισμένο ή του δικαιούχο να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα,

ή

3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε ασφαλιστή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά το χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, ακόμα και αν το ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην αλλοδαπή, εκτός αν το δίκαιό του απαγορεύει τέτοιες συμωνίες,

ή

4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο χωρίς κατοικία σε συμβαλλόμενο κράτος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση ακινήτου που κείται σε συμβαλλόμενο κράτος,

ή

5. που αφορούν ασφαλιστική σύμβαση, εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 12 α κινδύνους.

Άρθρο 12 α

Οι αναφερόμενοι στο άρθρο 12 σημείο 5 κίνδυνοι είναι οι ακόλουθοι :

1. κάθε απώλεια ή ζημία σε :

α) πλοία, εγκαταστάσεις ανοικτά των ακτών και στην ανοικτή θάλασσα ή αεροσκάφη, η οποία συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για εμπορικούς σκοπούς,

β) εμπορεύματα, εκτός από τις αποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα·

2. κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των αποσκευών τους :

α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 α), στο μέτρο που το δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους εγγραφής του αεροσκάφους δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών,

β) για απώλεια ή ζημία που προκαλείται από εμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 β)·

3. κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 α), ιδίως κάθε ζημία σχετική με το ναύλο ή τη ναύλωση·

4. κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στα σημεία 1 ως 3.

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 13

Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος πρός την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που τις καταρτίζει, και που αποκαλείται στη συνέχεια "καταναλωτής", η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5 :

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσωμάτων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή

2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσωμάτων κινητών, ή

3. για κάθε άλλη σύμβαση που έχει ως αντικείμενο παροχή υπηρεσιών ή προμήθεια ενσωμάτων κινητών αν :

   α) πριν από την κατάρτιση της συμβάσεως, έγινε στο κράτος της κατοικίας του καταναλωτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση, και

   β) ο καταναλωτής ολοκλήρωσε στο κράτος αυτό τις απαραίτητες για την κατάρτιση της συμβάσεως πράξεις.

Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς.

Άρθρο 14

Η αγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλόμενου μπορεί να ασκηθεί, είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Η αγωγή του αντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα ασκήσεως ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εκκρεμής η κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες :

1. μεταγενέστερες από τη γέννηση της διαφοράς,

   ή

2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα,

   ή

3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά το χρόνο συνάφεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δίκαιό του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

Άρθρο 16

Αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, έχουν :

1.α) σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου·

β) πάντως, σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων που συνάπτονται για προσωρινή ιδιωτική χρήση μέγιστης διάρκειας έξι συνεχών μηνών, έχουν επίσης διεθνή δικαιοδοσία και τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο έχει κατοικία ο εναγόμενος, εφόσον ο μισθωτής είναι φυσικό πρόσωπο και κανένας από τους διαδίκους δεν έχει κατοικία στο συμβαλλόμενο κράτος της τοποθεσίας του ακινήτου·

2. σε θέματα κύρους, ακυρότητας ή λύσεως εταιριών ή νομικών προσώπων που έχουν την έδρα τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους αυτού·

3. σε θέματα κύρους των καταχωρήσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλία αυτά·

4. σε θέματα καταχωρίσεως ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και προτύπων και άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τα οποία επιδέχονται κατάθεση ή καταχώρηση, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου η κατάθεση ή η καταχώρηση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε, ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με διεθνή σύμβαση·

5. σε θέματα αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους του τόπου εκτελέσεως.

Τμήμα 6

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 17

1. Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Μια τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτίζεται :

   α) είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση,

   β) είτε, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στην πρακτική που έχουν καθιερώσει οι συμβαλλόμενοι στις μεταξύ τους σχέσεις,

   γ) είτε, στο διεθνές εμπόριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνήθειες τις οποίες τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν και οι οποίες είναι ευρέως γνωστές σ'αυτού του είδους την εμπορική δραστηριότητα και τηρούνται τακτικά από τους συμβαλλόμενους σε συμβάσεις του είδους για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη εμπορική δραστηριότητα.

Όταν μια τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, τα δικαστήρια των άλλων συμβαλλόμενων κρατών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά εφόσον το ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

2. Το δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους στα οποία απονέμει διεθνή δικαιοδοσία η συστατική πράξη ενός trust, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς αγωγές κατά του ιδρυτή, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από το trust.

3. Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

4. Αν συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνου ενός μέρους, το μέρος αυτό διατηρεί το δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

5. Σε θέματα ατομικών συμβάσεων εργασίας, οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας παράγουν αποτελέσματα μόνο άν είναι μεταγενέστερες απο τη γέννηση της διαφοράς.

Άρθρο 18

Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθυής δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις της παρούσας συμβάσεως, το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται αν η παράσταση έχει ως σκοπό την αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας, ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Τμήμα 7

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 19

Το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, εφόσου καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την οποία δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άρθρο 20

Όταν πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους και δεν παρίσταται, το δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν η δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους της παρούσας συμβάσεως.

Ο δικαστής οφείλει να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 της σύμβασεως της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και κοινοποίηση στην αλλοδαπή δικαστικών και εξώδικων εγγράφων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαβιβασθεί σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή.

Τμήμα 8

Εκκρεμοδικία και συνάφεια

Άρθρο 21

Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί, αναστέλλει αυτεπάγγελτα τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

Όταν διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, κάθε άλλο επιληφθέν δικαστήριο οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ αυτού του δικαστηρίου.

Άρθρο 22

Όταν συναφείς αγωγές έχουν ασκηθεί ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών και είναι εκκρεμείς σε πρώτο βαθμό, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία.

Κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί, μπορεί επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το δίκαιό του επιτρέπει την ένωση συναφών υποθέσεων και ότι το πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές.

Είναι συναφείς, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξεταστούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου να αποφευχθούν λύσεις που θα ήταν ασυμβίβαστες αν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 23

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, η διαπίστωση της ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου που έχει πρώτο επιληφθεί.

Τμήμα 9

Ασφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 24

Τα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από το δίκαιο συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να ζητηθούν από τα δικαστήρια του κράτους αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 25

Ως απόφαση, κατά την έννοια της παρούσας συμβάσεως, νοείται κάθε απόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, οποιαδήποτε και αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση, διαταγή, διαταγή εκτελέσεως, καθώς και ο καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από του γραμματέα.

Τμήμα Ι

Αναγνώριση

Άρθρο 26

Απόφαση που εκδίδεται σε συμβαλλόμενο κράτος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σε περίπτωση αμφισβητήσεως, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση μπορεί να ζητήσει, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στα τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, να διαπιστωθεί ότι η απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί.

Αν η επίκληση της αναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Απόφαση δεν αναγνωρίζεται :

1. αν η αναγνώριση αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους αναγνωρίσεως·

2. αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί·

3. αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος αναγνωρίσεως·

4. αν, για να εκδόσει την απόφασή του, το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως επέλυσε προδικαστικό ζήτημα σχετικό με την προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή τις κληρονομικές σχέσεις, κατά τρόπο που αντίκειται σε κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους αναγνωρίσεως, εκτός αν η απόφαση καταλήγει σε αποτέλεσμα ίδιο με εκείνο που θα προέκυπτε από την εφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους αναγνωρίσεως·

5. αν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων και με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία σε μη συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον η τελευταία αυτή απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος αναγνωρίσεως·

Άρθρο 28

Απόφαση δεν αναγνωρίζεται, επίσης, αν έχουν παραβιασθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 5 του τίτλου II, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 59.

Εξάλλου, απόφαση μπορεί να μην αναγνωριστεί σε κάθε περίπτωση που προβλέπεται στα άρθρα 54Β σημείο 3 και 57 σημείο 4.

Κατά τον έλεγχο των βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, η αρχή ενώπιον της οποίας ζητείται η αναγνώριση δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έχει θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης και δεύτερης παραγράφου, δεν ερευνάται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους προελεύσεως· οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν αφορούν τη δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 27 σημείο 1.

Άρθρο 29

Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής αποφάσεως.

Άρθρο 30

Το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

Το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση της αναγνωρίσεως αποφάσεως που εκδόθηκε στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο και η εκτέλεση της οποίας έχει ανασταλεί στο κράτος προελεύσεως λόγω ασκήσεως ενδίκων μέσων, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

Άρθρο 31

Απόφαση που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε συμβαλλόμενο κράτος εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αφού κηρυχθεί εκεί εκτελεστή με αίτηση καθε ενδιαφερόμενου.

Πάντως, στο Ηνωμένο Βασίλειο, μια τέτοια απόφαση εκτελείται στην Αγγλία και Ουαλλία, τη Σκωτία ή τη Βόρεια Ιρλανδία, αφού προηγουμένως, με αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου, η απόφαση αυτή εγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου.

Άρθρο 32

1. Η αίτηση υποβάλλεται :

- στο Βέλγιο, στο tribunal de première instance ή rechtbank van eerste aanleg,

- στη Δανία, στο byret,

- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στου πρόεδρο τμήματος του Landgericht,

- στην Ελλάδα, στο μονομελές πρωτοδικείο,

- στην Ισπανία, στο Juzgado de Primera Instancia,

- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του tribunal de grande instance,

- στην Ιρλανδία, στο High Court,

- στην Ισλανδία , στο héraðsdómari,

- στην Ιταλία, στο corte d'appello,

- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του tribunal d'arrondissement,

- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο της arrondissementsrechtbank,

- στη Νορβηγία, στο herredsrett ή byrett, ως namsrett,

- στην Αυστρία, στο Landesgericht ή στο Kreisgericht,

- στην Πορτογαλία, στο Tribunal Judicial de Círculo,

- στην Ελβετία :

  α) αν πρόκειται για απόφαση που διατάσσει την καταβολή χρηματικού ποσού, στον juge de la mainlevée/Rechtsöffnungsrichter/guidice competente a pronunciare sul rigetto dell' opposizione, στα πλαίσια της διαδικασίας που διέπεται από τα άρθρα 80 και 81 του ομοσπονδιακού νόμου για τις διώξεις χρεών και πτωχεύσεων (loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite/Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs(legge federale sulla esecuzione e sul fallimento),

  β) αν πρόκειται για απόφαση που δεν διατάσσει την καταβολή χρηματικού ποσού, στο δικαστήριο περιαφής του εκτελεστηρίου τύπου του συγκεκριμένου καντονίου (juge cantonal d' exequatur compétent/zuständiger kantonaler Vollstreckungsrichter/ giudice cantonale competente a pronunciare l' exequatur),

- στη Φινλανδία, στο ulosotonhaltija/överexekutor,

- στη Σουηδία, στο Svea hovrätt,

- στο Ηνωμένο Βασίλειο:

α) στην Αγγλία και Ουαλλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrates' Court μετά από παραπομπή του Secretary of State,

β) στη Σκωτία, στο Court of Session, ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς τις υποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State,

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο High Court of Justice, ή σε περίπτωση αποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrates' Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State.

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση. Αν το πρόσωπο αυτό δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους εκτελέσεως, η αρμοδιότητα καθορίζεται από τον τόπο εκτελέσεως.

Άρθρο 33

Η αίτηση υποβάλλεται κατά το δίκαιο του κράτους εκτελέσεως.

Ο αιτών οφείλει να προβεί σε εκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Αν πάντως το δίκαιο του κράτους εκτελέσεως δεν προβλέπει την εκλογή κατοικίας, ο αιτών διορίζει αντίκλητο.

Στην αίτηση επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 46 και 47.

Άρθρο 34

Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση αποφασίζει αμελλητί, χωρίς ο διάδικος, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, να έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής προτάσεων.

Η αίτηση μπορεί να απορριφθεί μόνο για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28.

Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής αποφάσεως.

Άρθρο 35

Η απόφαση επί της αιτήσεως γνωστοποιείται αμελλητί στον αιτούντα, επιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει το δίκαιο του κράτους εκτελέσεως.

Άρθρο 36

Αν η εκτέλεση επιτραπεί, το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση μπορεί να προσφύγει κατά της αποφάσεως μέσα σε ένα μήνα από την επίδοσή της.

Αν το πρόσωπο αυτό έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση που επιτρέπει την εκτέλεση, η προθεσμία είναι δύο μηνών από την ημέρα που του έγινε η επίδοση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 37

1. Η προσφυγή ασκείται, κατά τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας :

- στο Βέλγιο, στο tribunal de première instance ή rechtbank van eerste aanleg,
- στη Δανία, στο landsret.
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht,
- στην Ελλάδα, στο εφετείο,
- στην Ισπανία, στο Audiencia Provincial,
- στη Γαλλία, στο cour d'appel,
- στην Ιρλανδία, στο High Court,
- στην Ισλανδία, στο héraδsdomari,
- στην Ιταλία, στο corte d'appello,
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο,
- στις Κάτω Χώρες, στο arrondissementsrechtbank,
- στη Νορβηγία, στο lagmannsrett,
- στην Αυστρία, στο Landesgericht ή στο Kreisgericht,

- στην Πορτογαλία, στο Tribunal da Relação,

- στην Ελβετία, στο tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale,

- στη Φινλανδία, στο H vioikeus/hovrätt,

- στη Σουηδία, στο Svea hovrätt,

- στο Ηνωμένο Βασίλειο

α) την Αγγλία και Ουαλλία, στο High Court of Justice, ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς τις υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrates' Court,

β) στη Σκωτία, στο Court of Session, ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς τις υποχρεώσει διατροφής, στο Sheriff Court,

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία στο High Court of Justice, ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrates' Court.

2. Κατά της αποφάσεως της προσφυγής μπορεί να ασκηθούν μόνο :

- στο Βέλγιο, στην Ελλάδα, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, αναίρεση,

- στη Δανία, προσφυγ· ενώπιον του højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης,

- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde,

- στην Ιρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα,

- στην Ισλανδία, προσφυγή ενώπιον του Hæstiréttur,
- στη Νορβηγία, προσφυγή (kjaremål or anke) ενώπιον του Hoyesteretts Kjaeremalsutvalg ή Hoyesterett,
- στην Αυστρία, σε περίπτωση προσφυγής, Revisionsrekurs και σε περίπτωση ανακοπής, Berufung με δυνατότητα, ενδεχομένως, Revision,
- στην Πορτογαλία, προσφυγή για νομικό ζήτημα,
- στην Ελβετία, προσφυγή δημοσίου δικαίου ενώπιον του ομοσπονδιακού δικαστηρίου (recours de droit public devant le tribunal fédéral/staatsrechtliche Beschwerde beim Bundesgericht/ricorso di diritto pubblico davanti al tribunale federale),
- στη Φινλανδία, προσφυγή ενώπιον του korkein oikeus/högsta domstolen,
- στη Σουηδία, προσφυγή ενώπιον του högsta domstolen,
- στο Ηνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.

Άρθρο 38

Το δικαστήριο στο οποίο σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 37, ασκείται η προσφυγή μπορεί, με αίτηση του προσφεύγοντος μέρους, να αναστείλει τη διαδικασία, αν κατά της αλλοδαπής αποφάσεως έχει ασκηθεί στο κράτος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν η προθεσμία για την άσκησή του δεν έχει ακόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση, το δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

Αν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή που προβλέπεται στο κράτος προελεύσεως θεωρείται, για την εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, ως τακτικό ένδικο μέσο.

Το δικαστήριο αυτό μπορεί, επίσης, να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγυήσεως, την οποία και καθορίζει.

Άρθρο 39

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 36, και ως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Η απόφαση που εγκρίνει την εκτέλεση εμπεριέχει και τη δυνατότητα λήψεως των ασφαλιστικών αυτών μέτρων.

Άρθρο 40

1. Αν η αίτησή του απορριφθεί, ο αιτών μπορεί να προσφύγει :

- στο Βέλγιο, στό cour d'appel ή στο hof van beroep,
- στη Δανία, στο landsret.
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht,
- στην Ελλάδα, στο εφετείο,
- στην Ισπανία, στο Audiencia Provincial,
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel,
- στην Ιρλανδία, στο High Court,
- στην Ισλανδία , στο héraðsdómari,
- στην Ιταλία, στο corte d'appello,
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο,

- στις Κάτω Χώρες, στην gerechtshof,

- στη Νορβηγία, στο lagmannsrett,

- στην Αυστρία, στο Landesgericht ή στο Kreisgericht,

- στην Πορτογαλία, στο Tribunal da Relação,

- στην Ελβετία, στο tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale,

- στη Φινλανδία, στο hovioikeus/hovrätt,

- στη Σουηδία, στο Svea hovrätt,

- στο Ηνωμένο Βασίλειο:

  α) στην Αγγλία και Ουαλλία, στο High Court of Justice, ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrates' Court,

  β) στη Σκωτία, στο Court of Session, ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς τις υποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court,

  γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο High Court of Justice, ή, σε περίπτωση αποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrates' Court.

2. Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση ερημοδικίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 20 δεύτερη και τρίτη παράγραφος, έστω και αν ο διάδικος αυτός δεν έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 41

Κατά της αποφάσεως επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί να ασκηθούν μόνο :

- στο Βέλγιο, στην Ελλάδα, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, αναίρεση,
- στη Δανία, προσφυγή ενώπιου του hojesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης,
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde,
- στην Ιρλανδία, appeal ενώπιου του Supreme Court για νομικό ζήτημα,
- στην Ισλανδία, προσφυγή ενώπιου του Hæstiréttur,
- στη Νορβηγία, προσφυγή (kjæremål ή anke) ενώπιου του Hoyesteretts kjaeremalsutvalg ή Hoyesterett,
- στην Αυστρία, Revisionsrekurs,
- στην Πορτογαλία, προσφυγή για νομικό ζήτημα,
- στην Ελβετία, προσφυγή δημοσίου δικαίου ενώπιου του ομοσπονδιακού δικαστηρίου (recours de droit public devant le tribunal fédéral/staatsrechtliche Beschwerde beim Bundesgericht/ricorso di diritto pubblico davanti al tribunale federale),
- στη Φινλανδία, προσφυγή ενώπιου του korkein oikeus/högsta domstolen,
- στη Σουηδία, προσφυγή ενώπιου του högsta domstolen,
- στο Ηνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.

Άρθρο 42

Αν η αλλοδαπή απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια αγωγή και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

Είναι δυνατό να ζητηθεί μερική εκτέλεση της αποφάσεως.

Άρθρο 43

Οι αλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτελέσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτελέσεως μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 44

Ο αιτών στον οποίο έχει παρασχεθεί ολικά ή μερικά δωρεάν δικαστική αρωγή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 32 ως 35, την ευμενέστερη μεταχείριση που προβλέπει το δίκαιο του κράτους εκτελέσεως σε σχέση με τη δωρεάν δικαστική αρωγή ή την απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

Προκειμένου για αίτηση εκτελέσεως αποφάσεως που έχει εκδοθεί στη Δανία ή στην Ισλανδία από διοικητική αρχή ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ο αιτών μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτελέσεως, το ευεργέτημα των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του δανικού ή του ισλανδικού Υπουργείου Δικαιοσύνης που να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παροχή της δωρεάν δικαστικής αρωγής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.

Άρθρο 45

Σε διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, καμία εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτελέσεως.

Τμήμα 3

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 46

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση αποφάσεως οφείλει να προσκομίσει :

1. αντίγραφο της αποφάσεως, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·

2. αν πρόκειται για απόφαση ερήμην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο.

Άρθρο 47

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση, οφείλει, επιπλέον να προσκομίσει :

1. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά το δίκαιο του κράτους προελεύσεως, η απόφαση είναι εκτελεστή και έχει επιδοθεί·

2. αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο αιτών απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής αρωγής στο κράτος προελεύσεως.

Άρθρο 48

Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 46 σημείο 2 και στο άρθρο 47 σημείο 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να ορίσει προθεσμία προσαγωγής τους, είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα, είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως των εγγράφων· η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη, έχει αυτή την εξουσία.

Άρθρο 49

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 46, 47 και στο άρθρο 48 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Άρθρο 50

Τα δημόσια έγγραφα, που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε συμβαλλόμενο κράτος περιβάλλονται, κατόπιν αιτήσεως, τον εκτελεστήριο τύπο σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά τη διαδικασία των άρθρων 31 επ. Η αίτηση απορρίπτεται μόνο αν η εκτέλεση του δημόσιου εγγράφου αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους εκτελέσεως.

Το προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος προελεύσεως.

Οι διατάξεις του τμήματος 3 του τίτλου III εφαρμόζονται εφόσου συντρέχει περίπτωση.

Άρθρο 51

Συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης και είναι εκτελεστοί στο κράτος προελεύσεως, είναι εκτελεστοί και στο κράτος εκτελέσεως με τους ίδιους όρους όπως και τα δημόσια έγγραφα.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Για να καθορίσει αν διάδικος έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει το εσωτερικό του δίκαιο.

Αν διάδικος δεν έχει κατοικία στο κράτος όπου έχει ασκηθεί η αγωγή, το δικαστήριο, προκειμένου να καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, εφαρμόζει το δίκαιο του κράτους αυτού.

Άρθρο 53

Για την εφαρμογή της παρούσας συμβάσεως, η έδρα των εταιριών και νομικών προσώπων εξομοιώνεται προς την κατοικία. Για τον καθορισμό πάντως της έδρας αυτής εφαρμόζονται οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

Για να καθορίσει αν trust έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Οι διατάξεις της παρούσας συμβάσεως εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, καθώς και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος της στο κράτος προελεύσεως, όταν δε ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση αποφάσεως ή δημοσίου εγγράφου, στο κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

Αποφάσεις, πάντως, που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος, της παρούσας συμβάσεως στις σχέσεις μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως κατόπιν αγωγής που έχει ασκηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου III αν οι εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι ή με τις διατάξεις του τίτλου II αυτής της συμβάσεως ή με σύμβαση που, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

Αν, με έγγραφο προγενέστερο της ενάρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως, οι διάδικοι σε διαφορά εκ συμβάσεως είχαν συμφωνήσει ότι εφαρμοστέο δίκαιο στη συγκεκριμένη σύμβαση θα είναι το ιρλανδικό δίκαιο ή το δίκαιο ενός τμήματος του Ηνωμένου Βασιλείου, τα δικαστήρια της Ιρλανδίας ή του τμήματος αυτού του Ηνωμένου Βασιλείου διατηρούν την ευχέρεια να εκδικάσουν τη διαφορά αυτή.

Άρθρο 54 α

Επί τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως στη Δανία, στην Ελλάδα, στην Ιρλανδία, στην Ισλανδία, στη Νορβηγία, στη Φινλανδία και στη Σουηδία αντίστοιχα, η διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα ναυτικού δικαίου σε καθένα από τα κράτη αυτά καθορίζεται όχι μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου II, αλλά επίσης σύμφωνα με τις κατωτέρω παραγράφους 1 έως 7. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές θα παύσουν να εφαρμόζονται σε καθένα από τα κράτη αυτά, όταν η διεθνής σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων σχετικών με τη συντηρητική κατάσχεση πλοίων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 10 Μαΐου 1952, τεθεί σε ισχύ έναντι αυτών.

1. Πρόσωπο που κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να εναχθεί για ναυτική απαίτηση ενώπιον των δικαστηρίων ενός των προαναφερόμενων κρατών, εφόσον το πλοίο που αφορά η απαίτηση ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στην κυριότητά του έχει γίνει αντικείμενο δικαστικής κατασχέσεως στο έδαφος του τελευταίου αυτού κράτους προς εξασφάλιση της απαιτήσεως ή θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί εκεί, έχει όμως παρασχεθεί εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια, στις εξής περιπτώσεις :

α) αν ο ενάγων κατοικεί στο έδαφος του κράτους αυτού, ή

β) αν η ναυτική απαίτηση έχει γεννηθεί στο κράτος αυτό, ή

γ) αν η ναυτική απαίτηση έχει γεννηθεί στη διάρκεια πλού κατά τον οποίο επιβλήθηκε ή θα μπορούσε να είχε επιβληθεί η κατάσχεση, ή

δ) αν η απαίτηση απορρέει από σύγκρουση ή από ζημία που προκάλεσε πλοίο, είτε σε άλλο πλοίο είτε σε πράγματα ή πρόσωπα που βρίσκονται πάνω σ' αυτό, κατά την εκτέλεση ή την παράλειψη εκτελέσεως ελιγμού, ή λόγω παραβάσεως των κανονισμών, ή

ε) αν η απαίτηση έχει γεννηθεί από αρωγή ή διάσωση ή

στ) αν η απαίτηση είναι ασφαλισμένη με ναυτική υποθήκη ή άλλη εμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα επί του κατασχεθέντος πλοίου.

2. Μπορεί να κατασχεθεί το πλοίο το οποίο αφορά η ναυτική απαίτηση ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στο πρόσωπο που ήταν, κατά το χρόνο γεννήσεως της απαιτήσεως, κύριος του πλοίου εκείνου. Για τις απαιτήσεις, πάντως, που προβλέπονται στην παράγραφο 5 υπό ιε), ιστ) ή ιζ), μπορεί να κατασχεθεί μόνο το πλοίο το οποίο αφορά η απαίτηση.

3. Πλοία θεωρούνται ότι έχουν τον ίδιο κύριο εφόσον όλες οι μερίδες της κυριότητας ανήκουν στο ίδιο ή τα ίδια πρόσωπα.

4. Σε περίπτωση ναυλώσεως πλοίου με παράδοση της θαλάσσιας διαχειρίσεως, όταν για ναυτική απαίτηση που αφορά πλοίο ευθύνεται μόνον ο ναυλωτής, μπορεί να κατασχεθεί το πλοίο αυτό ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στο ναυλωτή αυτόν, κανένα όμως άλλο πλοίο που ανήκει στον κύριο δεν μπορεί να κατασχεθεί με βάση αυτή τη ναυτική απαίτηση. Το ίδιο ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες για τη ναυτική απαίτηση ευθύνεται πρόσωπο άλλο από τον κύριο.

5. Ως "ναυτική απαίτηση", νοείται το δικαίωμα ή η αξίωση που πηγάζει από μια ή περισσότερες από τις εξής αιτίες :

α) ζημίες που προκαλεί πλοίο είτε με σύγκρουση είτε με άλλον τρόπο,

β) απώλεια ανθρώπινης ζωής ή σωματικές βλάβες που προκαλούνται από το πλοίο ή συνδέονται με την εκμετάλλευση πλοίου,

γ) αρωγή και διάσωση,

δ) συμβάσεις σχετικές με τη χρησιμοποίηση ή τη μίσθωση πλοίου με ναυλοσύμφωνο ή με άλλο τρόπο,

ε) συμβάσεις σχετικές με τη μεταφορά εμπορευμάτων με πλοίο βάσει ναυλοσύμφωνου, φορτωτικής ή με άλλο τρόπο,

στ) απώλειες ή ζημίες σε εμπορεύματα και αποσκευές που μεταφέρονται με πλοίο,

ζ) κοινή αβαρία,

η) ναυτικό δάνειο,

θ) ρυμούλκηση,

ι) πλοήγηση,

ια) προμήθεια προϊόντων ή υλικών, ανεξάρτητα από τον τόπο, για την εκμετάλλευση ή συντήρηση του πλοίου,

ιβ) κατασκευή, επισκευή, εξοπλισμό πλοίου ή δαπάνες λιμενισμού,

ιγ) μισθούς πλοιάρχου, αξιωματικών ή μελών του πληρώματος,

ιδ) δαπάνες του πλοιάρχου και δαπάνες που ενεργούνται από φορτωτές, ναυλωτές ή πράκτορες για λογαριασμό του πλοίου ή του κυρίου του,

ιε) διαφορές σχετικές με την κυριότητα πλοίου,

ιστ) διαφορές μεταξύ συμπλοιοκτητών ως προς την κυριότητα, τη νομή, την εκμετάλλευση ή τα δικαιώματα στο προϊόν εκμεταλλεύσεως του πλοίου που τελεί υπό συμπλοιοκτησία,

ιζ) ναυτική υποθήκη ή άλλη εμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα σε πλοίο.

6. Στη Δανία, ο όρος "συντηρητική κατάσχεση" καλύπτει, όσον αφορά τις ναυτικές απαιτήσεις των παραπάνω περιπτώσεων (ιε) και (ιστ), το "forbud" εφόσον η διαδικασία αυτή είναι η μόνη δυνατή στη συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με τα άρθρα 646 ως 653 του Νόμου πολιτικής δικονομίας (Lov om rettens pleje).

7. Στην Ισλανδία, ο όρος "συντηρητική κατάσχεση" καλύπτει, όσου αφορά τις ναυτικές απαιτήσεις των περιπτώσεων που προβλέπονται στο σημείο 5 ιε) και ιστ) του παρόντος άρθρου μια "lögbann", όταν η διαδικασία αυτή είναι η μόνη δυνατή για παρόμοια απαίτηση σύμφωνα με το κεφάλαιο III του νόμου περί κατασχέσεως και προσωρινών μέτρων (lög um kyrrsentnigu og lögbann).

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 54 Β

1. Η παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή εκ μέρους των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, και του πρωτοκόλλου για την ερμηνεία της συμβάσεως αυτής από το Δικαστήριο, το οποίο υπεγράφη στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 1971, όπως τροποποιήθηκαν από τις συμβάσεις προσχωρήσεως στην ανωτέρω σύμβαση και στο ανωτέρω πρωτόκολλο από τα προσχωρούντα κράτη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Το σύνολο αυτών των συμβάσεων και το πρωτόκολλο αποκαλούνται στη συνέχεια "σύμβαση των Βρυξελλών".

2. Ωστόσο, η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται οπωσδήποτε :

α) σε θέματα διεθνούς δικαιοδοσίας, όταν ο εναγόμενος έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ή όταν τα άρθρα 16 ή 17 της παρούσας συμβάσεως απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του συμβαλλόμενου κράτους,

β) σε περίπτωση εκκρεμοδικίας ή συνάφειας όπως προβλέπονται στα άρθρα 21 και 22 της παρούσας συμβάσεως, όταν έχουν κινηθεί διαδικασίες σε ένα συμβαλλόμενο κράτος που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος που είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

γ) σε θέματα αναγνωρίσεως και εκτελέσεως, όταν είτε το κράτος προελεύσεως είτε το κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Επιπλέον των λόγων που προβλέπονται στον τίτλο III, η αναγνώριση ή η εκτέλεση μπορεί να μην γίνει δεκτή αν η διεθνής δικαιοδοσία στην οποία βασίστηκε η απόφαση διαφέρει από εκείνη που απορρέει από την παρούσα σύμβαση και η αναγνώριση ή εκτέλεση επιδιώκεται κατά διαδίκου ο οποίος έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκτός άν η απόφαση μπορεί να αναγνωριστεί ή εκτελεστεί βάσει οποιουδήποτε κανόνα δικαίου στο κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

Άρθρο 55

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 54, παράγραφος 2 και του άρθρου 56, η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά, ως προς τα κράτη μέρη αυτής, τις ακόλουθες μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων κρατών, συμβάσεις :

- τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 15 Ιουνίου 1869,

- τη συνθήκη μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και της Ισπανίας για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 19 Νοεμβρίου 1896,

- τη σύμβαση μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Γερμανικού Ράιχ για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 2 Νοεμβρίου 1929,

- τη σύμβαση μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 16 Μαρτίου 1932,

- τη σύμβαση μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Ιανουαρίου 1933,

- τη σύμβαση μεταξύ της Σουηδίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 15 Ιανουαρίου 1936,

- τη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημόσιων εγγράφων επί υποχρεώσεως διατροφής, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 25 Οκτωβρίου 1957,

- τη σύμβαση μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 29 Απριλίου 1959,

- τη σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959,

- τη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των διαιτητικών αποφάσεων και των δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959,

- τη σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 16 Δεκεμβρίου 1960,

- τη σύμβαση μεταξύ της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αστικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 12 Ιουνίου 1961,

- τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 14 Ιουλίου 1961, και το σχετικό πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 6 Μαρτίου 1970,

- τη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 6 Φεβρουαρίου 1963,

- τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966,

- τη σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971,

- τη σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 16 Νοεμβρίου 1971,

- τη σύμβαση μεταξύ της Νορβηγίας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και εκτελεστών εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Όσλο στις 17 Ιουνίου 1977,

- τη σύμβαση μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας της Νορβηγίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 11 Οκτωβρίου 1977,

- τη σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 16 Σεπτεμβρίου 1982,

- τη σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ισπανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Φεβρουαρίου 1984,

- τη σύμβαση μεταξύ της Νορβηγίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 21 Μαΐου 1984 και

- τη σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1986.

Άρθρο 56

Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 55 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται.

Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν και έγγραφα που συντάχθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 57

1. Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τις συμβάσεις στις οποίες τα συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θα γίνουν μέρη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

2. Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους που είναι μέρος συμβάσεως η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σύμφωνα με την τελευταία αυτή σύμβαση, ακόμη και αν ο εναγόμενος κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δεν είναι μέρος αυτής της συμβάσεως. Το επιληφθέν δικαστήριο εφαρμόζει, σε κάθε περίπτωση, το άρθρο 20 της παρούσας συμβάσεως.

3. Αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας του βάσει συμβάσεως η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τον τίτλο III της παρούσας συμβάσεως.

4. Επιπλέον των λόγων που προβλέπονται στον τίτλο III, η αναγνώριση ή εκτέλεση μπορεί να μην γίνει δεκτή άν το κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος σε σύμβαση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1 και το πρόσωπο εναντίον του οποίου επιδιώκεται η αναγνώριση ή η εκτέλεση έχει κατοικία στο κράτος αυτό, εκτός εάν η απόφαση μπορεί να αναγνωριστεί ή εκτελεστεί βάσει οποιουδήποτε άλλου κανόνος δικαίου στο κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

5. Εάν μία σύμβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, και της οποίας μέρη είναι και το κράτος προελεύσεως και το κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως, καθορίζει τις προϋποθέσεις αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως αποφάσεων, εφαρμόζονται αυτές οι προϋποθέσεις . Σε κάθε περίπτωση, οι διατάξεις της παρούσας συμβάσεως που αφορούν τις διαδικασίες αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αποφάσεων μπορούν να εφαρμόζονται.

Άρθρο 58

(Χωρίς αντικείμενο)

Άρθρο 59

Η παρούσα σύμβαση δεν εμποδίζει συμβαλλόμενο κράτος να αναλάβει έναντι τρίτου κράτους, δυνάμει συμβάσεως αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αποφάσεων, την υποχρέωση να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά εναγομένου που είχε κατοικία ή συνήθη διαμονή στο έδαφος του τρίτου κράτους, εφόσον, σε περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, η απόφαση στηρίχθηκε αποκλειστικά σε βάση δικαιοδοσίας προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

Πάντως, συμβαλλόμενο κράτος δεν μπορεί να δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, από δικαστήριο του οποίου η διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη ή κατάσχεση από τον ενάγοντα στο κράτος αυτό, περιουσιακών στοιχείων του εναγόμενου :

1. αν η αγωγή αφορά την κυριότητα ή τη νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα την άδεια διαθέσεώς τους ή συνδέεται με άλλη επίδικη διαφορά αναφερόμενη σ'αυτά,

ή

2. αν τα περιουσιακά στοιχεία συνιστούν την εγγύηση απαιτήσεως που αποτελεί το αντικείμενο της αγωγής.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60

Μπορούν να είναι μέρη στην παρούσα σύμβαση :

α) κράτη τα οποία, τη στιγμή που η παρούσα σύμβαση ανοίγεται για υπογραφή, είναι μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών,

β) κράτη τα οποία, μετά το άνοιγμα για υπογραφή της παρούσας συμβάσεως, γίνονται μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών,

γ) κράτη που καλούνται να προσχωρήσουν σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 1 σημείο β).

Άρθρο 61

1. Η παρούσα σύμβαση ανοίγεται για υπογραφή από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών.

2. Η σύμβαση υποβάλλεται για επικύρωση από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως κατατίθενται στο Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο.

3. Η σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία δύο κράτη, από τα οποία ένα κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών, καταθέτουν τα έγγραφά τους επικυρώσεως.

4. Η σύμβαση παράγει αποτελέσματα έναντι κάθε άλλου κράτους που την υπογράφει την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα μετά την κατάθεση του εγγράφου του επικυρώσεως.

Άρθρο 62

1. Μπορούν να προσχωρήσουν στην παρούσα σύμβαση, μετά την έναρξη ισχύος της :

α) τα κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 60 σημείο β),

β) άλλα κράτη τα οποία έχουν κληθεί να προσχωρήσουν ύστερα από αίτηση ενός συμβαλλόμενου κράτους προς το κράτος θεματοφύλακα. Το κράτος θεματοφύλακας καλεί το ενδιαφερόμενο κράτος να προσχωρήσει μόνον εάν έχει επιτύχει την ομόφωνη συγκατάθεση των υπογραφόντων κρατών καθώς και των συμβαλλόμενων κρατών που αναφέρονται στο άρθρο 60 σημεία α) και β), αφού προηγουμένως τα έχει ενημερώσει για το περιεχόμενο των γνωστοποιήσεων που σκοπεύει να κάνει το κράτος αυτό κατ'εφαρμογή του άρθρου 63.

2. Αν ένα κράτος που προσχωρεί επιθυμεί να παράσχει διευκρινίσεις κατά την έννοια του πρωτοκόλλου αριθ. 1, αρχίζουν διαπραγματεύσεις για το σκοπό αυτό. Το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο συγκαλεί διάσκεψη διαπραγματεύσεων.

3. Η σύμβαση παράγει τα αποτελέσματά της έναντι κάθε προσχωρούντος κράτους την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου προσχωρήσεως.

4. Πάντως, έναντι προσχωρούντος κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 σημεία α) ή β), η σύμβαση παράγει αποτελέσματα μόνο στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλομένων κρατών που δεν έχουν προβάλει αντιρρήσεις στην προσχώρηση αυτή πριν από την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου προσχωρήσεως.

Άρθρο 63

Κάθε κράτος που προσχωρεί, οφείλει κατά την κατάθεση του εγγράφου του προσχωρήσεως, να παρέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή των άρθρων 3, 32, 37, 40, 41 και 55 της παρούσας συμβάσεως και τις διευκρινίσεις που συμφωνήθηκαν, ενδεχομένως, κατά τις διαπραγματεύσεις κατά την έννοια του πρωτοκόλλου αριθ. 1.

Άρθρο 64

1. Η παρούσα σύμβαση συνάπτεται για αρχικό χρονικό διάστημα πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της, σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 3, ακόμα και για τα κράτη που θα την επικυρώσουν ή θα προσχωρήσουν σ'αυτήν μετά από αυτή την ημερομηνία.

2. Κατά τη λήξη της αρχικής πενταετίας, η σύμβαση ανανεώνεται σιωπηρά κάθε έτος.

3. Μόλις εκπνεύσει η αρχική πενταετία, κάθε κράτος μέρος μπορεί οποτεδήποτε να καταγγείλει τη σύμβαση, απευθύνοντας σχετική κοινοποίηση στο Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο.

4. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει στο τέλος του ημερολογιακού έτους που θα ακολουθήσει την έκπνοη χρονικού διαστήματος έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής από το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο της κοινοποιήσεως της καταγγελίας.

Άρθρο 65

Τα ακόλουθα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση :

- πρωτόκολλο αριθ. 1, για ορισμένα ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας, διαδικασίας και εκτελέσεως,

- πρωτόκολλο αριθ. 2, για την ομοιόμορφη ερμηνεία της συμβάσεως,

- πρωτόκολλο αριθ. 3, για την εφαρμογή του άρθρου 57.

Τα πρωτόκολλα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συμβάσεως.

Άρθρο 66

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει την αναθεώρηση της παρούσας συμβάσεως. Προς τον σκοπό αυτό, το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο συγκαλεί αναθεωρητική διάσκεψη εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της αιτήσεως αναθεωρήσεως.

Άρθρο 67

Το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο κοινοποιεί στα κράτη που έχουν εκπροσωπηθεί στη Διπλωματική Συνδιάσκεψη του Λουγκάνο και τα κράτη που έχουν προσχωρήσει μεταγενέστερα στη σύμβαση :

α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως,

β) τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της παρούσας συμβάσεως έναντι των συμβαλλόμενων κρατών,

γ) κάθε καταγγελία που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 64,

δ) κάθε δήλωση που λαμβάνεται κατ'εφαρμογή του άρθρου I α του Πρωτοκόλλου αριθ. 1,

ε) κάθε δήλωση που λαμβάνεται κατ'εφαρμογή του άρθρου I β του Πρωτοκόλλου αριθ. 1,

στ) κάθε δήλωση που λαμβάνεται κατ'εφαρμογή του άρθρου IV του Πρωτοκόλλου αριθ. 1,

ζ) κάθε ανακοίνωση που γίνεται κατ'εφαρμογή του άρθρου VI του Πρωτοκόλλου αριθ. 1.

Άρθρο 68

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα και μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισλανδική, ισπανική ιταλική, νορβηγική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Τα δεκατέσσερα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θα κατατεθεί στο αρχείο του Ελβετικού Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, το οποίο θα διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε κράτους που έχει εκπροσωπηθεί στη Διπλωματική συνδιάσκεψη του Λουγκάνο και στην κυβέρνηση κάθε κράτους που προσχωρεί.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar sem til þess hafa fullt umboð undirritað samning þennan.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit verdrag hebben gesteld.

Til bekreftelse har de undertegnete befullmektigte underskrevet Konvensjonen her.

Em fé do que os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Lugano, a dieciseis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfærdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

'Εγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait à Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an séú lá déag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört í Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addi' sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og åttiåtte.

Feito em Lugano em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

Tehty Luganossa kuudentenatoista päivänä syyskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataa kahdeksankymmentäkahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraåttioåtta.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

(Υπογραφή)

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

(Υπογραφή)

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

(Υπογραφή)

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπογραφή)

Por Su Majestad el Rey de España

Pour le Président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Fyrir forseta lýðveldisins Íslands

(Υπογραφή)

Per il Presidente della Repubblica italiana

(Υπογραφή)

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

(Υπογραφή)

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

For Hans Majestet Norges Konge

(Υπογραφή)

Für den Bundespräsidenten der Republic Oesterreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

(Υπογραφή)

Für den Schweizerischen Bundesrat
Pour le Conseil fédéral suisse
Per il Consiglio federale svizzero

(Υπογραφή)

Suomen tasavallan presidentin puolesta

För Konungariket Sveriges regering

(Υπογραφή)

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of
Great Britain and Northern Ireland

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ αριθ. 1

ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη σύμβαση :

Άρθρο Ι

Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, εναγόμενο ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 σημείο 1, μπορεί να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού. Το δικαστήριο αυτό διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του αν ο εναγόμενος δεν παραστεί.

Κάθε συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγει τα αποτελέσματά της έναντι προσώπου που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο μόνο αν αυτό την έχει ρητά και ειδικά αποδεχθεί.

Άρθρο I α

1. Η Ελβετική Συνομοσπονδία επιφυλάσσεται του δικαιώματος να δηλώσει, κατά την κατάθεση του εγγράφου της επικυρώσεως, ότι μια απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος δεν αναγνωρίζεται ούτε εκτελείται στην Ελβετία αν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις :

α) η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση βασίζεται μόνο στο άρθρο 5, σημείο 1 της παρούσας συμβάσεως, και

β) ο εναγόμενος είχε την κατοικία του στην Ελβετία όταν κινήθηκε η διαδικασία· για τους σκοπούς αυτού του άρθρου, μία εταιρία ή άλλο νομικό πρόσωπο θεωρείται κάτοικος Ελβετίας αν έχει την καταστατική του έδρα και το πραγματικό κέντρο των δραστηριοτήτων του στην Ελβετία, και

γ) ο εναγόμενος προβάλλει αντιρρήσεις στην αναγνώριση ή εκτέλεση της αποφάσεως στην Ελβετία, εφόσον δεν έχει παραιτηθεί από την επίκληση της δηλώσεως που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο.

2. Η επιφύλαξη αυτή δεν εφαρμόζεται στο μέτρο που, κατά τη στιγμή που ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση, έχει γίνει αποδεκτή παρέκκλιση από το άρθρο 59 του Ελβετικού Ομοσπονδιακού Συντάγματος. Η ελβετική κυβέρνηση κοινοποιεί αυτές τις παρεκκλίσεις στα υπογράφοντα και τα προσχωρούντα κράτη.

3. Η επιφύλαξη αυτή παύει να παράγει αποτελέσματα στις 31 Δεκεμβρίου 1999. Μπορεί να αρθεί οποτεδήποτε.

Άρθρο Ι β

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, με δήλωση κατά την υπογραφή ή κατάθεση του εγγράφου του επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, να επιφυλαχθεί του δικαιώματος, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 28, να μην αναγνωρίζει και εκτελεί αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη εάν η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους προελεύσεως βασίζεται, κατ'εφαρμογή του άρθρου 16 σημείο 1β, αποκλειστικά στην ύπαρξη κατοικίας του εναγομένου στο κράτος προελεύσεως και το ακίνητο βρίσκεται στο έδαφος του κράτους που διατύπωσε την επιφύλαξη.

Άρθρο ΙΙ

Με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε συμβαλλόμενο κράτος και διώκονται για αδίκημα εξ αμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους του οποίου δεν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε αρμόδια για το έργο αυτό πρόσωπα, ακόμη και αν δεν εμφανίζονται αυτοπροσώπως.

Το δικαστήριο μπορεί ωστόσο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μη εμφανίσεως, η απόφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής αγωγής, χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί, μπορεί να μην αναγνωρισθεί ή να μην εκτελεσθεί στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο III

Καμία επιβάρυνση φορολογική ή τέλος, ανάλογα με την αξία της διαφοράς, δεν επιβάλλεται στο κράτος εκτελέσεως κατά τη διαδικασία χορηγήσεως του εκτελεστήριου τύπου.

Άρθρο IV

Δικαστικά και εξώδικα έγγραφα που συντάσσονται στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και πρέπει να επιδοθούν σε πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους διαβιβάζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται από τις συμβάσεις και συμφωνίες μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών.

Με την επιφύλαξη αντίθετης δηλώσεως του κράτους προορισμού προς το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο, τα έγγραφα αυτά μπορούν επίσης να στέλλονται απευθείας από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές του κράτους όπου συντάσσονται στις αντίστοιχες αρχές του κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο παραλήπτης του εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή του κράτους προελεύσεως διαβιβάζει αντίγραφο της πράξεως στην αντίστοιχη αρχή του κράτους προορισμού, η οποία είναι αρμόδια για να το παραδώσει στον παραλήπτη. Η παράδοση αυτή γίνεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους προορισμού. Η παράδοση αποδεικνύεται με βεβαίωση που αποστέλλεται απευθείας στη δημόσια αρχή του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο V

Η διεθνής δικαιοδοσία, που προβλέπεται στο άρθρο 6 σημείο 2 και στο άρθρο 10 για προσεπίκληση, δικονομικού εγγυητή ή για άλλη προσεπίκληση, δεν ισχύει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ισπανία, στην Αυστρία και στην Ελβετία. Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων :

- της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, κατ' εφαρμογή των άρθρων 68, 72, 73 και 74 του Κώδικα πολιτικής δικονομίας (Zivilprozessordnung) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,

- της Ισπανίας , κατ'εφαρμογή του άρθρου 1482 του Αστικού κώδικα,

- της Αυστρίας, κατ'εφαρμογή του άρθρου 21 του Κώδικα πολιτικής δικονομίας (Zivilprozessordnung) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,

- της Ελβετίας, κατ'εφαρμογή των οικείων διατάξεων σχετικά με την ανακοίνωση δίκης των Κωδίκων πολιτικής δικονομίας των καντονίων.

Αποφάσεις που εκδίδονται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη δυνάμει του άρθρου 6 σημείο 2 και του άρθρου 10 αναγνωρίζονται και εκτελούνται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ισπανία, στην Αυστρία και στην Ελβετία σύμφωνα με τον τίτλο III. Αποτελέσματα που σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου παράγονται έναντι τρίτων από αποφάσεις εκδιδόμενες στα κράτη αυτά αναγνωρίζονται και στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο V α

Σε σχέση με τις υποχρεώσεις διατροφής, οι όροι "δικαστής" και "δικαστήριο" περιλαμβάνουν και τις δανικές, ισλανδικές και νορβηγικές διοικητικές αρχές.

Σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, οι όροι "δικαστής" και "δικαστήριο" περιλαμβάνουν και το φινλανδικό ulosotonhaltija/ överexekutor.

Άρθρο V β

Σε διαφορές μεταξύ πλοιάρχου και μέλους πληρώματος πλοίου νηολογημένου στη Δανία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Ισλανδία, τη Νορβηγία, την Πορτογαλία ή τη Σουηδία, σχετικά με τις αποδοχές ή τους άλλους όρους της σχέσεως εργασίας, τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους οφείλουν να ελέγχουν αν ο διπλωματικός ή προξενικός υπάλληλος, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει το σκάφος, έχει ενημερωθεί για τη διαφορά. Μέχρι να ενημερωθεί ο υπάλληλος αυτός, τα δικαστήρια οφείλουν να αναστείλουν τη διαδικασία. Οφείλουν, ακόμη και αυτεπάγγελτα, να αποποιηθούν την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους, αν ο υπάλληλος αυτός, αφού ενημερώθηκε δεόντως, ασκήσει τα καθήκοντα που του αναγνωρίζονται στην περίπτωση αυτή απο προξενική σύμβαση ή, εφόσον δεν υπάρχει τέτοια σύμβαση, αν προβάλει αντιρρήσεις ως προς τη διεθνή δικαιοδοσία εντός προθεσμίας που του τάσσεται.

Άρθρο V γ

(Χωρίς αντικείμενο)

Άρθρο V δ

Με την επιφύλαξη της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Γραφείου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σύμφωνα με τη σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, που υπογράφηκε στο Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973, τα δικαστήρια κάθε συμβαλλόμενου κράτους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, σε θέματα εγγραφής ή κύρους ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που χορηγείται για το κράτος αυτό και που δεν είναι κοινοτικό δίπλωμα κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 86 της συμβάσεως της σχετικής με το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για την κοινή αγορά, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1975.

Άρθρο VI

Τα συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στο Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο τα κείμενα των νομοθετικών διατάξεών τους με τα οποία τροποποιούν είτε τις διατάξεις της νομοθεσίας τους τις αναφερόμενες στη σύμβαση είτε τους πίνακες των δικαστηρίων που μνημονεύονται στον τίτλο III τμήμα 2.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ Αριθ. 2

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τους το άρθρο 65 της παρούσας συμβάσεως,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ΟΤΙ υφίσταται ουσιαστική σχέση μεταξύ αυτής της συμβάσεως και της συμβάσεως των Βρυξελλών,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ΟΤΙ το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δυνάμει του πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971, έχει αρμοδιότητα να αποφαίνεται επί της ερμηνείας των διατάξεων της συμβάσεως των Βρυξελλών.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΛΗΡΗ ΓΝΩΣΗ των αποφάσεων που εξέδωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως προς την ερμηνεία της συμβάσεως των Βρυξελλών μέχρι την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας συμβάσεως.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ΟΤΙ οι διαπραγματεύσεις που οδήγησαν στη σύναψη αυτής της συμβάσεως βασίστηκαν στη σύμβαση των Βρυξελλών, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω αποφάσεων,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ, σεβόμενα απόλυτα την ανεξαρτησία των δικαστηρίων, να αποτρέψουν ερμηνευτικές αποκλίσεις και να καταλήξουν σε μια κατά το δυνατόν ομοιόμορφη ερμηνεία των διατάξεων της παρούσας συμβάσεως, καθώς και αυτών των διατάξεων και εκείνων της συμβάσεως των Βρυξελλών που έχουν κατ'ουσίαν επαναληφθεί στη σύμβαση αυτή,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ :

Άρθρο 1

Τα δικαστήρια κάθε συμβαλλομένου κράτους λαμβάνουν προσηκόντως υπόψη, κατά την εφαρμογή και ερμηνεία των διατάξεων της παρούσας συμβάσεως, τις αρχές που διατυπώνονται σε κάθε σχετική απόφαση που εκδίδεται από τα δικαστήρια των άλλων συμβαλλομένων κρατών και αφορά τις διατάξεις αυτής της συμβάσεως.

Άρθρο 2

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να καθιερώσουν σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της παρούσας συμβάσεως, καθώς και τις σχετικές αποφάσεις που εκδίδονται βάσει της συμβάσεως των Βρυξελλών. Το σύστημα αυτό περιλαμβάνει :

- διαβίβαση σε κεντρικό όργανο, από τις αρμόδιες αρχές, των αποφάσεων που εξέδωσαν τα δικαστήρια τελευταίου βαθμού και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και αποφάσεων ιδιαίτερης σημασίας που έχουν αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή της παρούσας συμβάσεως ή της συμβάσεως των Βρυξελλών,

- ταξινόμηση αυτών των αποφάσεων από το κεντρικό όργανο, περιλαμβανομένης, εφόσον είναι αναγκαίο, της συντάξεως και δημοσιεύσεως μεταφράσεων και περιλήψεων,

- κοινοποίηση του σχετικού υλικού από το κεντρικό όργανο προς τις αρμόδιες εθνικές αρχές όλων των κρατών που υπογράφουν και προσχωρούν στην παρούσα σύμβαση, καθώς και προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Κεντρικό όργανο θεωρείται ο Γραμματέας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 3

1. Συνιστάται μόνιμη επιτροπή για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου.

2. Η εν λόγω επιτροπή αποτελείται από αντιπροσώπους που διορίζονται από κάθε κράτος που υπογράφει και προσχωρεί.

3. Οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες (Επιτροπή, Δικαστήριο και Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου) και η Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών μπορούν να παρίστανται στις συσκέψεις ως παρατηρητές.

Άρθρο 4

1. Μετά από αίτημα συμβαλλόμενου μέρους, ο θεματοφύλακας της παρούσας συμβάσεως συγκαλεί συνεδριάσεις της επιτροπής με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τη λειτουργία της συμβάσεως και συγκεκριμένα για :

- την εξέλιξη της νομολογίας, η οποία κοινοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση 1,

- την εφαρμογή του άρθρου 57 αυτής της συμβάσεως.

2. Η επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω ανταλλαγές απόψεων, μπορεί επίσης να εξετάσει τη σκοπιμότητα αναθεωρήσεως ορισμένων σημείων της παρούσας συμβάσεως και να υποβάλλει σχετικές εισηγήσεις.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ αριθ. 3

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 57

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ :

1. Κατά την έννοια της παρούσας συμβάσεως, διατάξεις που ρυθμίζουν σε ειδικά θέματα τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων και περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε πράξεις των Οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξομοιώνονται με τις συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 57 παράγραφος 1,

2. Εάν, κατά τη γνώμη ενός συμβαλλόμενου κράτους, διάταξη που περιλαμβάνεται σε πράξη των Οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, είναι ασυμβίβαστη με τη σύμβαση, τα συμβαλλόμενα κράτη αντιμετωπίζουν αμελλητί την τροποποίηση αυτής της συμβάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 66, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της διαδικασίας που καθιερώνεται με το πρωτόκολλο αριθ. 2.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΛΟΥΓΚΑΝΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΡΙΘ. 3 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 57 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Κατά την υπογραφή της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που έγινε στο Λουγκάνο στις 16 Σεπτεμβρίου 1988,

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ υπόψη τις ανειλημμένες υποχρεώσεις έναντι των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών,

ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ να μη θιγεί η ενότητα του νομικού καθεστώτος που εγκαθιδρύεται με τη σύμβαση,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ότι θα λάβουν όλα τα δυνατά μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί, κατά την επεξεργασία κοινοτικών πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 3 για την εφαρμογή του άρθρου 57, η τήρηση των κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας και αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των αποφάσεων οι οποίοι θεσπίζονται με τη σύμβαση.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Declaracion.

Til bekraftelse heraf har undertegnede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned have signed this Declaration.

En foi de quoi les soussignés ont signé la presente declaration.

Da fhianu sin, chuir na daoine thios-sinithe a lamh leis an Dearbhu seo.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað yfirlysingu þessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno firmato la presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden deze verklaring hebben ondertekend.

De undertegnete har undertegnet erklaringen til vitterlighet.

Em fé do que os abaixo-assinados firmaram a presente Declaração

Tämän vakuudeksi ovat allkirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat denna deklaration.

Hecho en Lugano, a dieciseis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfardiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Εγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait a Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an eú lá déag de Mheán Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört i Lugano hinn sextanda dag septembermánaðar nitján hundruo attatiu og atta.

Fatto a Lugano, addi' sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og attiatte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

Tehty Luganossa Kuudentenatoista paivana syyskuuta vuonna tuhat yhdeksansataa Kahdeksankymmentakahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraattioatta.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijke Belgie

(υπογραφή)

For regeringen for Kongeriget Danmark

(υπογραφή)

Fur die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la Republique francaise

Thar ceann Rialtaw na heireann

Per il governo della Repubblica italiana

(υπογραφή)

Pour le gouvervement du Grand-Duché de Luxembourg

(υπογραφή)

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Pelo Governo da Republica Portuguesa

(υπογραφή)

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΛΟΥΓΚΑΝΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κατά την υπογραφή της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που έγινε στο Λουγκάνο στις 16 Σεπτεμβρίου 1988,

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ότι θεωρούν σκόπιμο να λαμβάνει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσηκόντως υπόψη του, κατά την ερμηνεία της συμβάσεως των Βρυξελλών, τις αρχές που περιλαμβάνονται στη νομολογία που απορρέει από τη σύμβαση του Λουγκάνο.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Declaración.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned have signed this Declaration.

En foi de quoi les soussignés ont signé la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað yfirlýsingu þessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno firmato la presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden deze verklaring hebben ondertekend.

De undertegnete har undertegnet erklæringen til vitterlighet.

Em fé do que os abaixo-assinados firmaram a presente Declaração.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat denna deklaration.

Hecho en Lugano, a dieciseis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfardiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Εγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait a Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Árna dhéanamh i Lugano, an séu lá deag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört i Lugano hinn sextanda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addi` sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og attiatte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

Tehty Luganossa Kuudentenatoista paivana syyskuuta vuonna tuhat yhdeksansataa Kahdeksankymmentakahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraattioatta.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijke Belgie

(υπογραφή)

For regeringen for Kongeriget Danmark

(υπογραφή)

Fur die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la Republique francaise

Thar ceann Rialtaς na hÉireann

Per il governo della Repubblica italiana

(υπογραφή)

Pour le gouvervement du Grand-Duché de Luxembourg

(υπογραφή)

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Pelo Governo da República Portuguesa

(υπογραφή)

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΛΟΥΓΚΑΝΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

Κατά την υπογραφή της συμβάσεως για τη δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ότι θεωρούν σκόπιμο να λαμβάνουν τα δικαστήρια των χωρών τους προσηκόντως υποψη τους, κατά την ερμηνεία της συμβάσεως του Λουγκάνο, τις αρχές που περιέχονται στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των δικαστηρίων των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία αφορά τις διατάξεις εκείνες της συμβάσεως των Βρυξελλών που έχουν κατ'ουσία επαναληφθεί στη σύμβαση του Λουγκάνο.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Declaración.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned have signed this Declaration.

En foi de quoi les soussignés ont signé la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað yfirlýsingu þessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno firmato la presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden deze verklaring hebben ondertekend.

De undertegnete har undertegnet erklæringen til vitterlighet.

Em fé do que os abaixo-assinados firmaram a presente Declaração.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat denna deklaration.

Hecho en Lugano, a dieciseis de septiembre de mil novecientos ochenta ocho.

Udfardiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Εγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait a Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an seu lá deág de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcead ochto a hocht.

Gjört i Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nitján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addi` sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og attiatte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

Tehty Luganossa Kuudentenatoista paivana syyskuuta vuonna tuhat yhdeksansataa Kahdeksankymmentakahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraattioatta.

Fyrir rikisstjorn lyoveldisins Islands

(υπογραφή)

For Kongeriket Norges Regjering

(υπογραφή)

Fur die Regierung der Republik Oesterreich

Fur die Regierung der Schweizerischen Eidgenossenschaft
Pour le gouvernement de la Confédération suisse
Per il Governo della Confederazione svizzera

(υπογραφή)

Suomen tasavallan hallituksen puolesta

För Konungariket Sveriges regering

(υπογραφή)

ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

Οι αντιπρόσωποι:

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΙΣΛΑΝΔΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ,

συνελθόντες στο Λουγκάνο, στις δεκαέξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ, στη διπλωματική συνδιάσκεψη για τη διεθνή δικαιοδοσία σε αστικές υποθέσεις, διαπίστωσαν ότι στο πλαίσιο αυτής της συνδιάσκεψης καταρτίστηκαν και θεσπίστηκαν τα ακόλουθα κείμενα:

I. η σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις·

II. τα ακόλουθα πρωτόκολλα τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης:

— αριθ. 1, για ορισμένα ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας, διαδικασίας και εκτέλεσης,

— αριθ. 2, για την ομοιόμορφη ερμηνεία της σύμβασης,

— αριθ. 3, για την εφαρμογή του άρθρου 57·

III. οι ακόλουθες δηλώσεις:

— δήλωση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που υπογράφουν τη σύμβαση του Λουγκάνο τα οποία είναι μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με το πρωτόκολλο αριθ. 3 για την εφαρμογή του άρθρου 57 της σύμβασης,

— δήλωση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών που υπογράφουν τη σύμβαση του Λουγκάνο τα οποία είναι μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

— δήλωση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών που υπογράφουν τη σύμβαση του Λουγκάνο τα οποία είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Acta final.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne slutakt.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Schlußakte gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα τελική πράξη.

In witness whereof, the undersigned have signed this Final Act.

En foi de quoi, les soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent acte final.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað lokagerð þessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente atto finale.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden hun handtekening onder deze Slotakte hebben gesteld.

Til bekreftelse har de undertegnete underskrevet denne Sluttakt.

Em fé do que os abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Acto Final.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet ovat, allekirjoittaneet tämän Päätöspöytäkirjan.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat denna Slutakt.

Hecho en Lugano, a dieciséis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfærdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Έγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait à Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an séú lá déag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört í Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addì sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og åttiåtte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

Tehty Luganossa kuudentenatoista päivänä syyskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataa kahdeksankymmentäkahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraåttioåtta.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

Fyrir ríkisstjórn lýðveldisins Íslands

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

For Kongeriket Norges Regjering

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Für die Regierung der Schweizerischen Eidgenossenschaft
Pour le gouvernement de la Confédération suisse
Per il governo della Confederazione svizzera

Suomen tassavallen hallituksen puolesta

För Konungariket Sveriges regering

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Michael Carpenter

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 61 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 18 Φεβρουαρίου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΙΑΝ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΑΠΛ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 18 Φεβρουαρίου 1997

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ